

τὸν μπακιὲ εἰς τὸν χαζνὲ τῆς ὑψηλότητός του καὶ ἔλαβαν τὸ ἔνδοξον αὐτοῦ πονγιοιουρδί. Ἐρχόμενοι λοιπὸν αὐτοῦ, νὰ συναχθῇτε ὅλοι σας, νὰ ρίξετε τὰ τευτέρια σας μὲ δμόνοιαν καὶ νὰ συνάξητε τὸ μάλι μιρὶ κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν, χωρὶς νὰ ἀκολουθήσῃ καμμία ταραχὴ καὶ σύγχυσις ἀνάμεσόν σας».

405

1766. Κληρονομικὴ διανομὴ ἐν χωρίῳ τῆς Χίου,
ἐν 44α, σ. 146–147, μεταξὺ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων τοῦ θανόντος.
«... ἡ ἄνωθεν Καλή, ἡ σύμβιος τοῦ ποτὲ Γεωργίου (πατρὸς τοῦ θανόντος), καὶ ἡ Μαρία, ἡ μήτηρ τῶν παιδιῶν, πῶς ὑπόσχεται καὶ ἀπομένει νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κόψῃ ἀναφακᾶ τῶν παιδιῶν, ἢ πάλι ἐὰν καὶ τὸν ἔχῃ πρὸ καιροῦ γραμμένον, νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ἐποιεῖ ἄκερον καὶ κατελυμένον ἡ αὐτὴ Μαρία, ἡ μήτηρ τῶν παιδιῶν. Ἔτι ὁμολογεῖ καὶ ἡ ἄνωθεν Καλή, ἡ μήτηρ τοῦ ἄνωθεν ἀπεθαμένου, νὰ μὴν ἔχῃ νὰ πάρῃ ἢ ὀκτώρι, ἢ ἀντιφάττον, ἢ γάλα, καθὼς τὸ ἔκαμεν καβούλι ἐνπροστέν ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων...».

406

1766. Κληρονομικὴ διανομὴ ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐνώπιον νοταρίου, κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Δίκαιον,
ἐν 299, σ. 291–292 καὶ ἐν 44α, σ. 145–146.
«... ἔστωντας καὶ νὰ ἐπέθανε ἡ Κ. ... καὶ νὰ ἄφησε κληρονόμους τὸ παιδί αὐτῆς, ὀνόματι Μαρία καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ ταῖς ἀδελφές αὐτῆς καὶ τὸν προεσβύτερον (σύζυγον) αὐτῆς, τὴν σήμερον ἠθέλησα(ν) καὶ ἐμοίρασαν τὸ μερίδιο τῆς ἀπεθαμένης, κατὰ τὸν φετουφᾶν τοῦ ἀφέντη μουφτιῆ. Ἐν πρώτοις ἐπῆρε ἡ μητέρα τῆς, διὰ τὸ γάλα τῆς καὶ διὰ κληρονομίαν ὅπου εἶχον νὰ λάβωσιν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς... προσέτι ὁμολογᾷ ἡ ἄνωθεν μήτηρ, πῶς ἔλαβεν καὶ ἐκ τοῦ ὀσπητίου ἀπὸ τὸ μερίδιο τοῦ παιδίου τρίτο ἓνα, διὰ νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κόψῃ ἀναφακᾶν (τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκᾶ) τοῦ παιδίου, οὔτε νὰ γυρέψῃ νὰ πάρῃ τὸ παιδί, ἀλλὰ νὰ τὸ ἔχῃ ὁ παπᾶς... Ἔτι ὁμολογοῦν οἱ ἄνωθεν θυγατέρες, ὅτι... ἔλαβον ὅλην τὴν κληρονομία... Τὰ δὲ ἐπίλοιπα χωράφια, σπίτια, χρεῖες καὶ ἓνα βῶδιο ἐμεῖνα(ν) τοῦ ἄνωθε Παπαϊωάννη. Ἔτι ὁμολογοῦ(ν), πῶς ἔλαβεν τὸ παιδί καὶ τὴν βούκλα τῆς μητρὸς του καὶ νὰ μὴν πάρῃ τὸ παιδί, οὔτε ὁ παπᾶς κουντουριδία, οὔτε ἀμύγδαλα, οὔτε ἐλῆές, οὔτε συκαμινές...».

407

1766. Δευτέρα ἐκδοσις τῆς μεταφράσεως τῆς Ἑξαβίβλου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὑπὸ Ἀλ. Σπανοῦ (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 353), περιέχουσα ἐπὶ πλέον Ἐπιτομὴν Κανόνων εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν, ἐπιστάσις τοῦ ἀρχιμ. Σπ. Μήλια.

408

1767. «Προικοδοσιῶν ἔροι καὶ κανόνες» τοῦ πΚ. Σαμουήλ Α', ἐν 70, Α', σ. 257–261, καὶ ἐν 364, σ. 263–264.

